

Отже, сьогодні ми бачимо народження нової системи забезпечення реалізації майна боржника. Яка, на відмінну від своєї попередниці, має забезпечити:

- відсутність можливості виникнення будь-яких корупційних схем;
- гарантувати принципи діяльності, а саме загальнодоступність, недискримінаційність та гарантування рівних права та доступу до інформації всім бажаючим;
- вивести Україну на нові місця у рейтингу Всесвітнього Банку;
- збільшити надходження до бюджету з реалізації майна боржника.

Література

1. Про виконавче провадження: Закон України від 2 черв. 2016 р. № 1404-VIII. Відомості Верховної Ради України. 2016. № 30. Ст. 542.
2. Статистика CETAM – 2019. URL: <https://stats.setam.net.ua/>.
3. Продаж майна боржника: час для нових рішень. URL: <https://e-tender.ua/news/prodazh-majna-borzhnika-chas-dlya-novih-rishen-366>.

УДК 346.9(043.2)

Борисова І.В., студентка,
Юридичний факультет,
Національний авіаційний університет, м. Київ

Ковальчук Д.В., студент,
Юридичний факультет,
Східноєвропейський університет ім. Л. Українки, м. Луцьк
Науковий керівник: Козирева В.П., к.ю.н., доцент

ГОСПОДАРСЬКО-ПРАВОВА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ТА ГОСПОДАРСЬКІ САНКЦІЇ

Юридична відповідальність у широкому розумінні цього слова є найбільш ефективним засобом впливу на правопорушника. Господарська відповідальність є невід'ємним елементом нормального здійснення господарської діяльності в нинішніх умовах розвитку законодавства. Це забезпечує необхідне функціонування всього механізму забезпечення законності та правового господарського порядку в Україні.

Господарсько-правова відповідальність, як одна з галузей загальної юридичної відповідальності, наділена загальними юридичними рисами, такими як державний примус, суспільний осуд

та наділення порушника несприятливими наслідками у вигляді певних обмежень.

Питання господарсько-правової відповідальності неодноразово обговорювалось у широкому колі вітчизняних вчених. Зокрема, цьому аспекту присвячені праці В.С. Мартем'янова, В.С. Щербини, В.К. Мамутова, Г.В. Пронської та ін. Але попри всі наукові роботи, залишається ще дуже багато спірних питань стосовно господарсько-правової відповідальності.

Юридична література надає нам цілий перелік різноманітних поглядів стосовно визначення сутності господарсько-правової відповідальності. О. Бабак, наприклад, зазначає, що господарсько-правову відповідальність можна зрозуміти як певні правовідносини, що з'являються у результаті порушення господарського права між суб'єктами господарювання або між суб'єктом господарювання та органом державної влади чи органом місцевого самоврядування, після чого певний суб'єкт господарювання, який є винним у скоєнні правопорушення, отримує порцію несприятливих наслідків майнового або організаційного характеру, які передбачені господарсько-правовими санкціями [1, с. 144-148].

Господарсько-правова відповідальність є одним із інститутів господарського права та за предмет свого регулювання має господарські правопорушення. Варто зазначити, що міра господарсько-правової відповідальності передбачена санкціями правових норм, із чого можна зробити висновок, що ці два поняття доволі тісно взаємопов'язані.

Господарське законодавство є найбільш ефективним лише тоді, коли в ньому встановлена спеціальна система санкцій за його порушення. Посилаючись на ч. 2 ст. 216 Господарського кодексу України, можна зазначити, що застосування господарських санкцій повинно гарантувати захист прав і законних інтересів громадян, організацій та держави, в тому числі відшкодування збитків учасникам господарських відносин, завданих внаслідок правопорушення, та забезпечувати правопорядок у сфері господарювання. Варто, щоб санкція була найбільш оптимально впроваджена в правовий механізм держави, щоб вона не перевищувала межі дозволеного та передбачала для порушника саме ті наслідки, які були б необхідними і достатніми для стимулювання правомірної поведінки [2, с. 107].

Для того, щоб забезпечити реалізацію цієї мети, законодавець у ч. 3 цієї ж статті надає перелік принципів, на яких базується вся господарсько-правова відповідальність:

- потерпіла сторона має право на відшкодування збитків незалежно від того, чи є застереження про це в договорі;
- передбачена законом відповідальність виробника (продавця) за недоброякісність продукції застосовується також незалежно від того, чи є застереження про це в договорі;
- сплата штрафних санкцій за порушення зобов'язання і також відшкодування збитків не звільняють правопорушника і без згоди другої сторони від виконання прийнятих зобов'язань у натурі;
- у господарському договорі неприпустимі застереження щодо виключення або обмеження відповідальності виробника (продавця) продукції.

По суті господарсько-правова відповідальність являє собою використання санкцій, які існують у вигляді примусу та проявляються як суспільний осуд винної особи – правопорушника та надання йому обтяжень у вигляді майнового характеру або звільнення його від певного суб'єктивного права.

В цілому інститут господарського права є доволі розвиненим, але все ж існують певні прогалини, як от недостатнє дослідження адміністративно-господарських санкцій. Наприклад, такі санкції, як зупинення дії ліцензії на здійснення суб'єктом господарювання окремих видів господарської діяльності, скасування державної реєстрації суб'єкта господарювання та деякі інші передбачені в Господарському кодексі України, але ще не закріплені у інших законах [3, с. 180-185].

Як висновок можна зазначити, що основною місією господарсько-правової відповідальності є стимулювання правильного виконання усіх обов'язків, забезпечення гаранту наданих законом прав та інтересів усіх учасників господарсько-правових відносин.

Література

1. Бабак О. Основні види відповідальності суб'єктів господарювання у зовнішньоекономічній діяльності. Підприємництво, господарство і право. 2011. № 10. С. 144-148.
2. Господарський кодекс України. Відомості Верховної Ради України. 2003. № 18-22. Ст. 144.
3. Щербина В.С. Адміністративно-господарські санкції в системі заходів господарсько-правової відповідальності. Вісник господарського судочинства. 2012. № 2. С. 180-185.